

פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים קב

עין ששם
ור מצות

אבל בספרים ישנם גרסאות קדש קדשם שחתן גורם מועיל בן
אם על לא ידעו והכשרים לא ידעו מה שעל דבר אחד לא יעלו
בד יוסף אחד יעלו חביב לרבה מ' ויחיה במשלה בן הארץ להם
לעם אם על לא ידעו וברם מעילה (ה) דאחר רבה אם הארץ
ידעו מה (ה) משלה בן הארץ

[illegible]

מהלכתא ינאשתיקא לשוטת דרמי צר תורה אור

שרבינסא לפנים ורביצא לחיפדו מ אמר
 כיון דעילא קלטה לה מרצחא או דלמא
 כיודדהר הד ^הלא היינו פלוגתא דרבה ורב
 יוסף חתני ^אקדש קדשן ששמן בחרום
 מעלין בהן ^ב ואם עול לא ידור ^איביע
 לה ^ב ידור מה שעול רבה אמר לא
 עול ורב יוסף אמר יעול חיבעי לרבה חיבעי
 רב יוסף חיבעי רבנא עד באקולא קאמר רבה
 אלא במבזבז ^א דחוי ליה מקדש דלא חוי
 מקדש אבל מרצחא אינן דלא חוי ליה קלטה
 או דלמא ^א אפי' לרב יוסף עד כאן לא קאמר
 רב יוסף דתם אלא דרד מקום הוא אבל הבא
 דתרי מקומות נפשה לא או דלמא לא שגא
 חוק ^א מלתא דנשיאמא ליה לרבה ברד ניסא
 ולרב יוחנן ברד ניסא מביע ליה לרבי ינאי
 דביע רבי ינאי אבר עולת בבית יחד שעול
 למבזבז וידורו מה ^א הויא דרד משלה בהן
 האור לא חיבעי לך כי חיבעי לא הויא
 דמשלה בהן האור מה חיק אחרת שחיבת
 לילה בבמה יחד רב ושמואל ^א דר אמר
 כשרה יחד אבר פסולא וקא מפילי ברכי
 אלקור דרבי אלקור רמי קרא אהרדי כרבי
^א ואבר כרתם ^ב לא תוסיא וכו' וכתוב
^א ויארבע שאל פויז כעס ואמרם לרס הגיש
 אלי איש שרר ואיש ^א שרר ושרהם בזה

[illegible]

ד'ל נמסכת מעלה וכו'
נמסכת מעלה וכו' נכחי
הכי לא כימי כח חשון
זה ולא אחרי כ מ א
הקטן דה והיה ליה
ימים ששה ימים
מעלה כדמרא נמסכת
מעלה ואיתא נבא על
כ' זר

לכל ואנו לא כי' ל'ה

7000 44 66 88 99

הדרך עלך פרת הטאת
וסליקא לה מסכת זבחים

ת' במת יחיד רב אמר אין טעונה הפשט וניתוח ורבי
וניתוח וקא מפילי ברד" הלילי דיתניא ר"י הלילי
ישראל במדרב אין טעונה הפשט וניתוח שח
דע ויאלץ מר סבר מאהל מועד ויאלץ לא שואב במת
גנה ומר סבר בכמה גדולה אין בכמה קטנה לא תניא
שבין כמה גדולה לבמה קטנה דאין ויבט ויביע
סר וכבש ויביע בכמה קטנה כיר' ו' וכד' בכמה
מר קטנה חוה וישק בכמה גדולה ויחזוה וישק בכמה
ונמה גדולה לבמה קטנה שחשה בכמה גדולה וקטנה
קטנה דם מחר ופסול בגדולה וקטנה מביין ומוקטנה
מן ומהמא שרין כזה וכוה: ת"ד מעין לעשה וכן בכמה
(אמרה) תרין א' ישיר ופיעול ששה פיעול פסול
במה א' כלך לדרך (ו) דהא אמרה תורה א' ישיר
שר בכמה אף א' כשר בכמה ולאו ק"ו הוא מועפת
מה

[illegible]

הגזרת הב"ה
(ח) נט' ואינתיא לט'
של חתו שידו ככה
אמר: (כ) שם אלל כותן
שחר ושחא: (ג) רש"י
י"ב ויחלל יחף וכו'
ואל אלל סיתח כוכב
סיתח חלף:

וְיָלֵךְ קִדְשִׁים מִסֵּד וְחֵלֶם
דִּם כִּדָּר וְכֵן כִּדְמוּת
שׁ! מִכֵּן כִּדָּר כִּדָּר וְכֵן
חֵלֶם חֵלֶם וְכֵן כִּדְמוּת
כִּדָּר כִּדְמוּת וְכֵן!

א) קרן וכנסים וריבית – ולפיכך לא צריך קדש *קרשים (על
ה' שמו) (ז' חזקוני – חטפה לפני ה' כחיד כהן (ויקרא ז') שחטפה
לא הגדר כזריקה ומקמי זריקה חטירה – ומשל – פיעול טיה כהן
אלו שני יסודות ויחסי ה' / ח' / ח' (חטפה) חל על כל חטירה.

במחלוקת : במדבר י"ז ס'ס : מאל מעד ואלך - שש נאמר בוי
ובמוצא של משן כתיב כיור וק בין אל מעד ובין המוצא כתיב
הפער ויטוח כ' דלא אשכחן כר מינושא : דס' לזריקה חס

get many, but

שיטה מקובצת
[א] לא חיינו פליטת
דבר ורב יוקף וכו'
ואיכא ליה דלי סוף
שבת וכו' וכו' וכו'

הוא רחוק הוא לישקף: זה יולא כשר בבמה - קטנה שהי' כשירה
 יעז כולאמן: ודין הוא - מדרך אחרת שיהא הזמן פוסל בה:
 ומה

הקדש פנימה היזה לשדך חבל חלבלו אזהה הא (א) חס לא היזה פנ
בלא מחילות אף לן כשר ומעשה לא יזה הזון פוסל דהא אחיז מחיז

ליל רב חקק מודה ולא
קנינו מלך דאם עליו לא
קנינו (ג) אלץ עליו סוד
סוכני לר' יואל הקדש
לפניו רמחמא כמא
רמחמא סוכני רמחמא
ה רמחמא כמא סוכני רמחמא
רמחמא (ח) רמחמא
למא (יד) רמחמא

[illegible][illegible]

המלצתם הרבה ודב יוסף

ל' א חיי סג סכני
אסרי חונת כלכל
א :
לר ב חיי סית סכני
סכנים כליל :

ל' ג חיי סג סכנות
סכנים כלכל א :

שיטה בקובצת

אסרי בה העשיל דורו
בסר בה לא : (ג) יום
בסחן סכנה :

מה עופות "שאין המים פוסל בהן" זמן פוסל בהן
קדשי במה קצנה שהמים פוסל בהן אינו דין שזמן
פוסל בהן מה לעופות שכן "אין הור כשר בהן
תאמר בכמה קצנה שהור כשר אבה לא ידא זמן
פסול בה ח"ל" וזאת הודת ובה השלמים לעופות
זמן במה קצנה בזמן במה גדולה :

הדרן עלך פירת המצות וסליקא לה מסכת וכו' :

הפס' אבד הכלל ועו' :

ומה שפותח בראש האמור סוף ברוך - דאחרי מר (מורה דף יד.) און
המחשבות והדעות בעשותן - זמן פוסל ברוך - דאחרי מר (מורה דף יד.) און
כפי' בית שמואל (ושל מהר"ם) האלמא פסול ברוך זמן; הורה זכח השלמים -
הורה אחרי לכל השלמים ואפילו לשלמי ביה קטנה למה שאחרי
בענין וזה אחרי בלחש ענין זמן להורה זמן השלמים ומחשבת פסול
וזהו דאחרי מר (מורה דף יד.) און פסול ברוך זמן; הורה זכח השלמים -
שאר דלא יפסול בה זמן לפיכך הורה לברכות - לעשות זמן ג' במה
קטנה כאן במה גדולה - להורה זמן וזוהי השלמים שני ימים וזוהי
אחרי וטעם נני' מפסול ית' (בסוף) שכן עין וטעם נני' בזה

הדרך עלך פרת חטאת וסליקא לה מכבת ובח